

نقش نفوذ در جنگ ۱۲ روزه چه بود؟

نیمه شب ۱۳ ژوئن ۱۳۸۵، ۲۳ خرداد ۱۴۰۴؛ سکوت شبانه تهران با صدای بمب‌ها و موشک‌های اسرائیلی در هم می‌شکند؛ طی چند ساعت ده‌ها فرمانده عالی‌رتبه نظامی کشور و دست‌اندرکاران ارشد برنامه هسته‌ای ایران، مورد هدف جنگنده‌ها و پهپاد‌های اسرائیلی قرار می‌گیرند. خیرآتلاین نوشت: محل‌های دقیق و حتی محل خوابیدن اهداف ترور در اختیار خلبانان و هادبیان پهپادها قرار داشت؛ همزمان تعدادی از لانچرها و موشک‌ها نیز هدف قرار گرفتند. جنگنده‌های اسرائیلی و پهپادهایشان در آسمان بی دفاع تهران جولان می‌دادند. دود ناشی از انفجارها آسمان تهران را فرا گرفته بود؛ غالب اهداف اولیه، مورد ف هدف قرار گرفته بودند. ایران در شوک و بهتی عمیق فرو رفت. اهداف مورد اصابت قرار گرفته جزو اهدافی محرمانه و سری بودند. از همان ابتدا این سوال پیش آمد که این اطلاعات از کجا آمده بود؟ چه کسی نقشه‌های دقیق را در اختیار موساد و بخش اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل (آمان) قرار داده بود؟

«داستان نفوذی‌ها

حمله ۲۳ خرداد و جنگ ۱۲ روزه اسرائیل داستان نفوذی‌ها را در یادها زنده کرد؛ اما نتوانست جلوی کار آنها را به نفع اسرائیل بگیرد. این جنگ باعث شد تا قبح صحبت از وجود نفوذ نفوذی در سیستم حاکمیتی ایران بریزد و مقامات هم از آن صحبت کنند؛ جدیدترین آنها هم علی لاریجانی دبیر جدید شورای عالی امنیت ملی است که گفته «موضوع نفوذ در ایران جدی است.» هرچند حرف تازه و نویی نیست، و حتی لاریجانی هم پیش از این در گفت‌وگو با خبرنگارآلین موضعی مشابه داشت. اما اینکه از جایگاه دبیر شورای عالی امنیت ملی چنین حرفی را بگوید، یعنی ما جزا خیلی جدی است و در حد داستان و مقایسه با اشرف مروان و اشرف مروان‌ها دیگر نیست. اخیراً هم محمدسرافراز رئیس پیشین صداوسیما در مصاحبه با «انتخاب» از وجود یک «نفوذی اعظم» در سطوح بالای حاکمیتی کشور سخن گفته است. به گفته او بعد از جنگ ۱۲ روزه برخی افراد با صحت از نقش و اتساق «اطلاعاتی غلط» در دودنا و بنا بر اعتبار او باید «می‌رفتند سراغ همین افراد که شما چرا اطلاعات غلط می‌دهید.» در همین جنگ اخیر میزان نفوذ چنان خودنمایی کرد که تا عادی ترین فرد جامعه که دنبال کننده مسائل سیاسی نیست را هم به این نتیجه رساند که یک نفر باید به اسرائیلی‌ها خبر داده باشد. اما روایت‌ها از جنگ ۱۲ روزه نشانگر وجود نفوذ در سطحی تاثیرگذار و موثر است.

«نفوذ در جریان جنگ ۱۲ روزه

فیاض زاهد عضو شورای اطلاع رسانی دولت اظهارکرد که ساعت یک و نیم بامداد جمعه ۲۳ خرداد، سردار سلامی فرمانده کل وقت سپاه باایمان جبلی رئیس صداوسیما تماس گرفته و خبر می‌دهد که امشب قرار است به کشور حمله نظامی شود. او این سخنان را به نقل از جبلی در هیات دولت بیان می‌کند. اما نکته عجیب این است که دو ساعت بعد از آن تماس، سردار سلامی با وجود آگاهی از زمان حمله، مورد هدف قرار می‌گیرد. عجیب‌تر از آن، ترور سردار حاج‌زاده فرمانده هوافضای سپاه به همراه چندین تن از فرماندهان ارشد این نیرو است. حدود یک ساعت و نیم بعد از ترور سردار سلامی، ساعت ۵ صبح در حالی که قاعدتا فرمانده وقت هوافضای سپاه از ترور فرمانده کل خبردار شده بوده، مورد هدف قرار می‌گیرد. البته روایت رسانه‌های غربی این است که موساد با ایجاد خط تماسی جعلی با فرماندهان ارشد هوافضای سپاه، آنها را به یکی از محل‌های جلسات کشانده و وقتی مطمئن از حضور آنها شد، محل مورد نظر را با موشک مورد هدف قرار داده است. به لحاظ امنیتی وقتی سردار سلامی از حمله نظامی خبر داشته، قاعدتا باید پروتکل‌های را ی، افزایش چند برابری داشته و او و همراهانش در محل‌هایی امن جلسات را برگزار می‌کردند یا اتاق جنگ را در محلی مخفی و امن تشکیل می‌شده است. اما اگر این پروتکل نیز رعایت شده باشد و باز هم مورد هدف قرار گرفتند، که نشان دهنده یک چاله بزرگ امنیتی است.

«حمله به سری‌ترین جلسه نظام

مورد عجیب‌تر از تروهای شب نخست جنگ، حمله به محل جلسه شورای عالی امنیت ملی است؛ دوشنبه ۲۵ خرداد وقتی سران سه قوه، وزرای کلیدی کابینه و فرماندهان ارشد نظامی که به تازگی منصوب شده بودند، در سری‌ترین حالت ممکن جلسه‌ای را در طبقه زیرهنگف ساختمان‌ی در محله‌ای دور از انتظار در غرب تهران برگزار می‌کردند، مبادی ورودی و خروجی آن مورد هدف موشک‌های جنگنده‌های اسرائیلی قرار گرفت و بنا بر روایتی آخرین موشک یا بمب که تمام‌کننده کار بوده، عمل نکرده است و به طرز معجزه‌آسایی سران سه قوه، مقامات ارشد و فرماندهان عالی‌رتبه نظامی تنها برخی‌شان زخمی شدند و همگی سالم محل راترک کردند. این جلسه قاعدت‌ادر عالی‌ترین سطح حفاظتی برگزار شده و شدیدترین پروتکل‌های امنیتی در باره آن رعایت شده است، اما احتمالاً «نفوذی اعظم» که معلوم نیست در کجا قرار گرفته، مختصات و حتی ساعت دقیق تشکیل جلسه را برای کارفرمای خود در تل آویوا ارسال کرده است و آنها هم برای اخلالان آن با ۱۶ و اف ۳۵‌های بر فراز آسمان تهران. چنین حمله‌ای مسلماً بدون گرای لخلخله‌ای امکان پذیر نبود؛ چراکه با توجه به سطح حفاظت در وضعیت جنگی، ممکن بوده که در آخرین دقیق قبل از جلسه محل جلسه تغییر یابد و چه ساعت اقدامی شده باشد و آخرین مباد اعلامی برای جلسه شورای عالی امنیت ملی، همین طبقات زیرین ساختمانی در غرب تهران باشد. در برخی اظهار نظر‌ها نسبت به نفوذ هشدارهای مستقیمی داده شده که انگار کسی را راجدی نگرفته بود.

سه شنبه	
۰۴ • ۰۶ • ۱۴۰۴	
۲۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۲۶ آگوست ۲۰۲۵	

سال هشتم

شماره ۲۱۸۶

«آرمان ملی»

مواجهه مستقیم تندروها با مسعود پزشکیان را بررسی می‌کند

نفاق با وفاق رئیس‌جمهور

تلاش‌ها به این سمت باشد که آنها را به حاشیه راند و یکی از عوامل موفقیت همین است که از مدخلات اینها چه در عرصه‌های اجرایی و چه در عرصه‌های تصمیم‌گیری و تصمیم‌سازی جلوگیری به عمل آید تا شاهد ایجاد هزینه‌های گزاف برای کشور و ملت نباشیم.

◀**جلوتر از رهبری**

عملکرد دولت پزشکیان طی یکسال گذشته با وجود تحولات مختلفی طی این مدت در کشور، منطقه و فضای بین‌الملل رخ داد قابل قبول بوده است و اگر نبود مساله ناترازی‌های انرژی که میراث دولت گذشته برای این دولت بوده و موجب نارضایتی از این دولت شده پزشکیان و مردمش طی ۱۲ ماه گذشته عملکردی قابل قبول داشته‌اند. هر چند که در این میان دولت می‌توانست عملکردهای بهتری هم داشته باشد اما تبعاً عملکردها متناسب با شرایط و موقعیت بوده است. در چنین شرایطی نیز رهبر انقلاب بارها از رئیس‌جمهور و دولت حمایت کرده و یکشنبه نیز مجدداً حمایت از این رویکرد دورخیز و برنامه‌ایست که به هر طریقی ایران را فدای خواسته‌های خود کنند»؛ بله، ظاهرانه تنها نظام، بلکه ایران هم برای تندروها مهم نیست و فقط دنبال این هستند که خودشان را رویکرد‌های منته و بسته وارد قدرت شوند و کشورها را به ورطه مخاطرات بی‌باگشت بکشانند. از همین جهت نیز بارها به رئیس‌جمهور محترم توصیه‌مشفقانه‌کردیم که با جماعت لجباز تندرو وفاق معنایی ندارد و باید

«آرمان ملی»

مواجهه مستقیم تندروها با مسعود پزشکیان را بررسی می‌کند

نفاق با وفاق رئیس‌جمهور

دولت نیز می‌رود با اینگونه هتاک‌ی‌ها برخورد لازم را داشته باشد و دستگاه قضایی نیز برخورد مناسب و متناسب با تندروهایی که علیه دولت تخریب و سمپاشی می‌کنند انجام دهد.

◀**مواجهه قاطعانه با تندروها**

این فقط مسعود پزشکیان نیست که با همه و تخریب هدفمند تندروها مواجه است؛ بلکه سیدمحمد خاتمی و حسن روحانی نیز با این همه‌ها در زمان خود مواجه بودند؛ اما نکته اینجا است که هیچکدام از این دولت‌ها مواجهه مشخصی با تندروها نداشته‌اند و در مقابل آنها ایستادگی نکردند. همین امر نیز باعث شده تا پزشکیانی را که تا دیروز به سوی تندروها دست همیاری و وفاق دراز کرده بود، امروز بانی صدر مقایسه کنند و از طرح عدم کفایت سیاسی اش بگویند. به نظر می‌رسد که دولت باید مواجهه محکم‌تری با تندروها داشته باشد تا آنها نیز حد و حدود خود را بفهمند و فکر نکنند انقدر آزاد هستند که هر کاری می‌توانند انجام دهند. چنانکه عباس عبدی فعال سیاسی در مطبلی نوشته است: «آقای پزشکیان سه راه پیش روی خود دارد؛ راه اول این است که کلا سیاست وفاق درون ساختاری را کنار بگذارد و فقط دنبال پیشبرد اهداف خود بدون توجه به دیگران باشد. این راه جواب نمی‌دهد. راه دوم، در نقطه بهینه و معقولی بایستند و تناسبی را رعایت کند تا کارها پیش برود. برای این کار نیازمند گفت‌وگوی مستقیم و شفاف با آنان است، ولی، از آنجا که ذهنیت آنان تمامیت‌خواه است و انسجام تشکیلاتی هم ندارند، نمی‌توانند گفت‌وگو و تفاهم کنند و نه اگر کردند، اعتباری به اجرای تعهدات آنان نیست. پس این راه در عمل بلاموضوع است. راه سوم و عملی‌تر و مطمئن‌تر به میان آوردن قدرت قرار دهید، چون این جماعت مقام رهبری این تفاهم و توافق انجام و اجرایی شود و کسی حق تخطی از آن نداشته باشد یا در سطح عمومی و مردم حقایق را بگوید و آنان را در برابر مردم قرار دهید. هرگز این جماعت جز از این دو قدرت از چیز دیگری باکی ندارند». مواجهه قاطعانه با تندروها و دلوایسان با پشتیبانی رهبری می‌تواند می‌تواند یکبار برای همیشه آنها را سر جایشان بنشاند.

«آرمان ملی» دیدارهای عراقی در نشست وزرای خارجه سازمان همکاری اسلامی را تحلیل می‌کند

«دیپلماسی فعال» برای انزوای اسرائیل

تحولات مربوط به پرونده هسته‌ای ایران قرار دادند و یکبار دیگر بر رویکرد کاملاً شفاف، صلح‌آمیز و مسئولانه جمهوری اسلامی ایران در این خصوص تأکید مجدد کردند. در ادامه، اسحاق دار ضمیمه ابراز قدرانی از سیاست‌های اصولی و هوشمندانه ایران در موضوع هسته‌ای، بر نقش محوری و انکارناپذیر دیپلماسی در دستیابی به یک راه حل مسالمت‌آمیز و پایدار در این زمینه پافشاری نمودند. او با اشاره به اشتراکات عمیق تاریخی، مذهبی و فرهنگی که همچون ریشه‌های مستحکم، تهران و اسلام‌آباد را به هم پیوند می‌دهد، طرفین بر لزوم گسترش و تعمیق همکاری‌های دوجانبه در ابعاد گوناگون از جمله تجارت، توسعه مناطق مرزی، اقتصاد و امنیت منطقه‌ای، تأکید قاطع داشتند.

◀**دیدار با همتای مصری**

عدم روابط ایران و مصر همواره برای هر دو کشور محدودیت‌هایی را ایجاد کرده بود، ولی در همان ابتدای آغاز جنگ ۱۲ روزه روابط بهبود پیدا کرد. عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران و بدر عبدالعاطی، وزیر امور خارجه مصر، پیش از آغاز نشست وزرای امور خارجه سازمان همکاری اسلامی در جده، با یکدیگر دیدار و تبادل نظر کردند. در این دیدار، وزرای امور خارجه ایران و مصر در خصوص آخرین تحولات دوجانبه، منطقه‌ای و بین‌المللی، به ویژه در خصوص وضعیت بحرانی انسانی در غزه به دلیل ادامه محاصره ظالمانه این باریکه و طرح‌های تجاوزکارانه رژیم صهیونیستی برای تشدید حملات و اشغال کامل نوار غزه بحث و تبادل نظر و بر ضرورت اقدام فوری و مؤثر کشورهای اسلامی برای توقف نسل‌کشی و تسهیل ورود کمک‌های بشردوستانه به این منطقه تأکید کردند.

◀**گفت‌وگو با همتای مالزیایی**

مالزی یکی دیگر از کشورهایی بود که مقاماتش با مسئولان وزارت امور خارجه دیدار کردند تا تأکیدی باشد برای روابط نزدیک طرفین. در همین مورد وزرای امور خارجه ایران و مالزی در حاشیه نشست فوق‌العاده وزرای خارجه سازمان همکاری اسلامی در جده دیدار و گفت‌وگو کردند. وزرای امور خارجه ایران و مالزی در این گفت‌وگو ابراز علاقه‌مندی کردند گفت‌وگوها و رایزنی‌ها بین دو وزیر در خصوص روابط دوجانبه و تحولات حساس در عرصه منطقه غرب آسیا تداوم یابد.

◀**تهران و آنکارا در عربستان**

وزیر خارجه ایران در دیدار همتای ترکیه‌ای خود، ضمن قدردانی از نقش ترکیه در حمایت از ملت فلسطین و ریاست فعال این کشور بر سازمان همکاری اسلامی، خواستار تقویت ظرفیت‌های مشترک جهان اسلام برای مقابله با پروژه‌های توسعه‌طلبانه رژیم صهیونیستی و دفاع از آرمان فلسطین شد. در ادامه تحرکات دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران در حاشیه نشست فوق‌العاده وزرای امور خارجه کشورهای عضو سازمان همکاری اسلامی در جده، وزیر امور خارجه ایران با هاگان قیدان، وزیر امور خارجه ترکیه و رئیس دوره‌ای سازمان همکاری اسلامی دیدار و گفت‌وگو کرد. در این دیدار، عراقچی با قدردانی از نقش ترکیه در حمایت از ملت فلسطین و ریاست فعال این کشور بر سازمان همکاری اسلامی، خواستار تقویت ظرفیت‌های مشترک جهان اسلام برای مقابله با پروژه‌های توسعه‌طلبانه رژیم صهیونیستی و دفاع از آرمان فلسطین شد.

سیاست

گزارش

روایت ابراهیم اصغرزاده از شرایط ایران پس از جنگ

تندروها نمی‌گذارند

کشور روی ریل توسعه بیفتد

کشوری که دارای قدرت اقتصادی نباشد قدرت ندارد

یک فعال سیاسی اصلاح طلب در خصوص این جمله که آخرین فرصت برای ایران است، اظهار داشت: این جمله سنگینی است برای ما؛ سنگین است به این علت که تاریخ فعالیت‌های سیاسی ما و تلاش‌هایی که کردیم همه در ایام بعد از انقلاب تا الآن خلاصه شده است. اقتصاد نیز نوشت؛ وقتی نگاه می‌کنیم می‌بینیم این دستاوردها، دستاوردهای منوس و قابل دفاعی نیست. البته دستاوردهای خیلی خوبی هم داشته‌ایم، اما به نوعی سرخوردگی به ما دست می‌دهد. ابراهیم اصغرزاده گفت: این تصور که اگر یک شکست‌هایی در بعضی از سیاست‌ها خورد‌ایم، دیگر قابل بازسازی یا کارش قابل ادامه‌دادن نیست هم، من این را قبول ندارم. بسیاری از کشورهای دنیا هستند که با یک نوع روش‌های اقتدارگرایی انتخاباتی می‌توانند با یک تقسیم‌دربت بین گروه‌ها، قدرت خودشان را حفظ کنند. وی افزود: یک عده که از اول مخالف بودند و درصدی از مردم یا نیروهایی که با انقلاب سر سازگاری نداشتند، اینها از همان اول انقلاب این بحث را مطرح می‌کردند که این انقلاب خیلی سریع شکست خواهد خورد و د چار فروپاشی می‌شود، اما اعتقاد ما این نبود؛ یعنی حتی در سال ۱۳۷۶ که آقای خاتمی رئیس‌جمهور شد، تصور ما این بود که با یک دست فرمان اصلاح طلبانه می‌شود به مملکت آرایش جدیدی داد و شرایطی را ایجاد کرد که وضعیت بهتری داشته باشیم، اما با مقاومت‌هایی مواجه شد و بعد آمدن آقای احمدی نژاد؛ پیش آمد. رئیس کمیته سیاسی جبهه اصلاحات بیان کرد: باز در دوره آقای روحانی امید ایجاد شد که با آمدن آقای رئیس‌ا کلاماً کلاماً مدت تأخیری شد. الان هم با آمدن آقای پزشکیان کورسوی امیدی داریم که یکسری از موضوعات کشور حل شود. اما به نظر می‌رسد دائماً حرکت برای اصلاح امور با یک مقاومتی از طرف بعضی از نیروها مواجه می‌شود که نمی‌دانم اینها نگران چه هستند، اما کارشکنی می‌کنند و نمی‌گذارند مملکت روی مدار توسعه بیفتد.

بخشی از آن شاید ناشی از این است که نگران بقای سیستم هستند. از دید آنها مملکت هر آن، امکان دارد دچار مشکلاتی شود که البته این به نظر من یک فوبیاست. اصغرزاده عنوان کرد: فکر نمی‌کنم این جریان‌ی که نگران این هست و نمی‌گذارد که چرخ مملکت روی ریل توسعه بیفتد و تقریباً در تمام دولت‌های توسعه‌گرایی مثل دولت آقای هاشمی رفسنجانی، خاتمی، حسن روحانی و دولت پزشکیان با یک مقاومت‌هایی مواجه شدیم، ناشی از این حس مشترک در نیروهای تندروی افراطی، بنیادگرا و راست است که آنها خودشان را حافظ یک روایت کشور می‌دانند و می‌گویند ما یک حکومتی ساختیم و این حکومت نایب خداست، بنابراین تمام فعالیت‌ها و امور و سیاست‌هایش عین حقیقت را ستاین است و هیچ خطایی در آن نیست و همچنین مقامات حکومتی قابل انتقاد نیستند. از نظر آنها این روایت مقدس نباید زیرسؤال رود و با سیستم‌های قدرت در کشورهای دیگر که از صبح تا شب مثلاً مورد نقد قرار می‌گیرند، فرق دارد.

مورد دیگر فوبیای فروپاشی است؛ شاید نگران این هستند که اگر فضای باز ایجاد شد، چه اتفاقی می‌افتد؟ آیا این سیستم فرومی‌پاشد یا نه. یخش دیگر این است که این انحصار سیاسی منافع آنها را تضمین و تأمین می‌کند و بالاخره نوع نگاه آنها به قدرت و سیستم قدرت یک نگاه کاملاً انحصارطلبانه است؛ یعنی اینکه قدرت میان گروه‌های مختلف مردم توزیع شود، با عموم نخبگان در فعالیت‌ها مشارکت داشته باشند، اینها را قبول ندارند. وی ادامه داد: به نظر می‌رسد تصور آنها از یک جامعه ایرانی مسلمان و مؤمن، همین تفکری است که یک جامعه بسته، متحد‌الشکل و بدون هیچ اختیاری مثل حقوق شهروندی، حق آزادی و بیان این‌ها باشد. افراد باید مطیع، تابع، ولایت‌مدار و گوش به فرمان باشند. تصور آنها این است که اگر این روش برای خالص‌سازی موفق شود، وضع مملکت خود به خود خوب می‌شود.

قدرت اقتصادی

وی در خصوص راهبرد کنونی دولت اظهار کرد: اینکه راهبرد مسلط یک راهبرد نظامی – امنیتی باشد را باید کنار بگذاریم. کشوری که بگوید من برای بقای خودم در طول چندین دهه، یک راهبرد نظامی – امنیتی را انتخاب می‌کنم، سیاست، اقتصاد، رقابت، جامعه و فرهنگ و همه باید در خدمت این راهبرد باشند. این منطق بقا می‌شود که برای کشور یعنی فقر، بدبختی است. بقا برای یک کشور این است که ما حداقل نمایمان را برای بازدارندگی نظامی بگذاریم و این بازدارندگی را در حوزه‌های دیگر هم تعریف کنیم. کشوری که دارای قدرت اقتصادی نباشد، دارای جایگاه اقتصادی در دنیا نباشد و با دنیا رابطه نداشته باشد. قدرت ندارد. باید به لحاظ داخلی سیستم قدرت به‌گونه‌ای باشد که حکمرانی شفاف و قانون‌گرا باشد و مشارکت مردم را بپذیرد. مردم از رضایت داشته باشند و بعد هم فکر کنند که اگر حکومت یک ریل از جیب آنها برمی‌دارد، اگر این تورم به زندگی آنها آسیب می‌رساند، یک جایی توسط حکومت تأمین می‌شود. اما این رخ نداده است، اتفاقی که افتاده این است که شما به‌ازای یک راهبرد امنیتی – نظامی نتوانستید شرایط توسعه اقتصادی، سیاسی و جزیه‌ای را که به‌هرحال شعارشان را ۴۰–۵۰ سال پیش می‌دادید، انجام دهید.

وی در این خصوص که اصلاحات سیاسی در این راهبرد باید چگونه باشد آذعان کرد: نکته کلیدی در این جنگ ۱۲ روزه این بود که به‌رغم فداکاری نیروهای نظامی و مقاومتی که مردم کردند و وحدت و انسجامی که بین مردم ایجاد شد، نشان داد که روایت‌های قدیمی ماد باره منطقه همسایگان را ترسانده است و ما به یک نوع تنهایی استراتژیک مبتلا شدیم؛ یعنی ترک‌ها از اینکه ما در سوریه حضور داریم، می‌ترسند. وی در خصوص انتصاب علی لاریجانی به دبیری شورای عالی امنیت ملی اظهار کرد: همان‌طور که پذیرش پزشکیان برای ریاست جمهوری را یک تدبیر حکومت می‌دانستیم، انتخاب و انتصاب آقای علی لاریجانی برای شورای عالی امنیت ملی هم گشایشی می‌داند.